

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ
π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 12 Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2021

✿ «Τῶν ἁγίων προπατόρων».

✿ Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (348).

✿ Ἰωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (1333).

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού

Ἡ αναβλητικότητα και η μετάθεση για το μέλλον αποφάσεων ή εκπλήρωσης ευκαιριών που μπορούν να αλλάξουν την ζωή μας είναι ένα από τα χαρακτηριστικά της ζωής μας. Άλλοι από σκνηρία, γιατί η κάθε απόφαση θέλει κόπο για να εκπληρωθεί, άλλοι από δειλία, μην τυχόν και το αποτέλεσμα δεν είναι το αναμενόμενο και δεν θέλουν είτε να ηττηθούν είτε να πληγωθούν, άλλοι από αδιαφορία, γιατί είναι βέβαιοι ότι στο μέλλον θα έρθουν κι άλλες ευκαιρίες, οπότε γιατί να βιαστούν, στηρίζουν την ζωή τους στην άρνηση των προσκλήσεων και των προκλήσεων. Δεν συνειδητοποιούν ότι κάθε ευκαιρία, κάθε απόφαση, κάθε δρόμος αλλαγής είναι καταστάσεις συνδεδεμένες και με άλλους ανθρώπους, που προσδοκούν ή έχουν επενδύσει σ' αυτούς που κάλεσαν. Και έτσι η αναβλητικότητα φέρνει απογοήτευση. Φέρνει στενοχώρια και θυμό. Και επειδή η ζωή απεχθάνεται το κενό, άλλοι αδράχνουν τις ευκαιρίες. Ο έρωτας, η εργασία, οι διάφοροι τομείς της ζωής δείχνουν ακριβώς ότι όποιος αρνείται την κλήση, χάνει τις δωρεές της.

Ο Χριστός διδάσκει στους Ιουδαίους ότι η βασιλεία του Θεού είναι ένα μεγάλο δείπνο, στο οποίο οι αρχικοί καλεσμένοι αρνούνται να παρακαθίσουν στο τραπέζι, αρνούνται στην πράξη να αποδεχτούν την πρόσκληση, ενώ αρχικά, εν λόγους, την είχαν δεχτεί. Με προφάσεις οι οποίες δεν αντέχουν σε σοβαρή κριτική, την ώρα του δείπνου απουσιάζουν. Έτσι, ο οικοδεσπότης οργίζεται και τους αντικαθιστά με ανθρώπους που ούτε ο ίδιος αρχικά είχε καλέσει, ούτε οι πρώτοι προσκεκλημένοι θα φαντάζονταν ότι θα έπαιρναν την θέση τους, αλλά και ούτε εκείνοι θα μπορούσαν να υπολογίσουν ότι θα τύχαιναν τέτοιας τιμής. Οι πρώτοι καλεσμένοι δεν είναι βέβαιοι ότι κατά βάθος

Κυριακή ΙΑ' του Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14)

Ἔπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

δεν θα ήθελαν να πάρουν μέρος στο τραπέζι. Προτίμησαν όμως την πρόσκαιρη εκπλήρωση άλλων υποχρεώσεων. Έβαλαν προτεραιότητες της στιγμής ή της ζωής τους και αρνήθηκαν να σκεφτούν ότι ο οικοδεσπότης θα προσβαλλόταν. Ίσως τον θεώρησαν υπεράνω της προσβολής. Ίσως θεώρησαν τους εαυτούς τους αναντικατάστατους. Ίσως είχαν τόση εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, ότι οι ίδιοι είναι το κέντρο του κόσμου, ότι ο οικοδεσπότης, οι υπόλοιποι μπορούνε να περιμένουν να ευκαιρήσουν. Θα διαπιστώσουν ότι η ζωή συνεχίζεται και χωρίς αυτούς. Ότι το δείπνο γίνεται. Ότι ο οικοδεσπότης δεν τους έχει τελικά ανάγκη, παρότι πίστεψαν το αντίθετο. Ότι η φιλία και η αγάπη του δόθηκε μέχρι το δείπνο. Μετά επικρατεί η δικαιοσύνη.

Το δείπνο είναι η Βασιλεία του Θεού. Είναι η θεία λειτουργία στην οποία προγευόμαστε την κοινωνία μας με τον Χριστό και τους Αγίους. Είναι μία συνεχής πρόσκληση να ανταποκριθούμε στην αγάπη του Θεού, ο Οποίος γίνεται η τροφή του δείπνου. Την ίδια στιγμή

Κυριακή ΙΑ' του Λουκά

όμως είναι και μία υπόμνηση ότι η σχέση με τον Θεό χρειάζεται ΝΑΙ, χρειάζεται απόφαση, χρειάζεται απόθεση της αναβλητικότητας! Η προτεραιότητα να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα στο δείπνο, στην καμπάνα της Κυριακής και της γιορτής, είναι μοναδικής σημασίας. Οι προφάσεις μας δεν προσβάλλουν μόνο τον Θεό. Στην ουσία προσβάλλουν και όλους εκείνους που θα πάνε στο δείπνο, αυτούς που έχουν πάρει την απόφαση να πούνε ΝΑΙ, αυτούς που μπορεί να μην τους υπολογίζουμε, αλλά μας εκπλήσσουν, διότι στην ψυχή τους νικά η αγάπη και η διάθεση να συναντήσουν Θεό κι ανθρώπους.

Υπάρχουν ευκαιρίες και ευκαιρίες στην ζωή μας, αποφάσεις και αποφάσεις. Ας σταθμίσουμε στην καθημερινότητά μας πότε πραγματικά αξίζει να πούμε ΝΑΙ σ' αυτές, χωρίς πισωγυρίσματα, χωρίς δειλία, χωρίς οκνηρία. Να ανοίξουμε τον εαυτό μας και να παλέψουμε. Δεν έχει σημασία αν το αποτέλεσμα δεν θα είναι όπως ακριβώς το επιθυμούμε ή τα εμπόδια θα είναι πολλά κι ανυπέρβλητα. Αυτός που μένει στάσιμος, αυτός που προτιμά την ζωούλα του και αφήνει πίσω την ευκαιρία να κάνει καινούργιες αρχές, στην ουσία παγιδεύεται σε μία γήραση ψυχική και πνευματική και απομακρύνεται από την ανακαίνιση και ανανέωση που, αν δεν οδηγήσουν στην ευτυχία, τουλάχιστον διαλύουν τον λογισμό του «και αν;».

Το ίδιο συμβαίνει και στην πρόσκληση του Χριστού να συμμετέχουμε στο δείπνο της Βασιλείας. Κάθε λειτουργία είναι μία ανακαίνιση της ύπαρξης, γιατί δεν είμαστε εμείς που την αλλάζουμε, αλλά ο Χριστός στον Οποίο πιστεύουμε και κοινωνούμε. Το ΟΧΙ, η μετάθεση της απόφασης για άλλη φορά εμπεριέχει το ρίσκο αυτή η φορά να μην έρθει ποτέ και να μην γευτούμε το δείπνο της αγάπης και της χαράς. Διότι ο οκνηρός, ο δειλός, ο επιπόλαιος, αλλά και εκείνος που βάζει άλλη προτεραιότητα από την αγάπη του Θεού, κινδυνεύει να χάσει για πάντα την ευκαιρία της γιορτής, της χαράς, της ανάστασης. Δεν είναι μόνο ο χρόνος που μας κυνηγά. Είναι και ότι παγιώνεται εντός μας το αίσθημα ότι μπορούμε και χωρίς τον Θεό. Κι αυτό παγώνει την καρδιά μας και την κάνει να αναζητά νόημα αλλού. Ο Θεός βέβαια δεν μας ξεχνά. Όμως δεν μπορούμε να αδιαφορούμε για το κάλεσμά Του.

(Πηγή: 'ΒΗΜΑΤΑ')

Κυριακή ΙΑ' του Λουκά

Άγιος Σπυρίδων ο Θαυματουργός

Ο Άγιος Σπυρίδων γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στο τώρα κατεχόμενο χωριό Άσσια (Άσκια) της Κύπρου [...] από οικογένεια βοσκών, που ήταν κάπως εύπορη. Αν και μορφώθηκε αρκετά δεν άλλαξε επάγγελμα. Συνέχισε και αυτός να είναι βοσκός. Σαν χαρακτήρας, ο Άγιος, ήταν απλός, αγαθός, γεμάτος αγάπη για τον πλησίον του. [...] Νυμφεύθηκε ευσεβή σύζυγο και απέκτησε μια κόρη, την Ειρήνη. Γρήγορα, όμως, η σύζυγός του πέθανε. [...] Μετά από πολλές πιέσεις, χειροτονήθηκε ιερέας. Και πράγματι, υπήρξε αληθινός ιερέας του Ευαγγελίου, έτσι όπως τον θέλει ο θείος Παύλος: «Ακατηγόρητο, προσεκτικό, εγκρατή, σεμνό, φιλόξενο, διδακτικό, και να έχει παιδιά που να υποτάσσονται με κάθε σεμνότητα» (Α΄ προς Τιμόθεον γ΄ 2-7). Έτσι και ο Σπυρίδων, τόσο σωστός υπήρξε σαν ιερέας, ώστε όταν χήρεψε η επισκοπή Τριμυθούντος στην Κύπρο, διά βοής λαός και κλήρος τον εξέλεξαν επίσκοπο. Από τη θέση αυτή ο Σπυρίδων προχώρησε τόσο πολύ στην αρετή, ώστε τον αξίωσε ο Θεός να κάνει πολλά θαύματα. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο Άγιος Σπυρίδων με το κύρος της αγίας και ηθικής ζωής του στην Α΄ Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μικρά Ασία) και στην οποία συμμετείχε, κατατρόπωσε τους Αρειανούς και αναδείχτηκε από τους λαμπρούς υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης. Μάλιστα, όπως αναφέρει η παράδοση, αφού μίλησε για λίγο, κατόπιν έκανε το σημείο του Σταυρού και με το αριστερό χέρι, που κρατούσε ένα κεραμίδι, εις τύπον της Αγίας Τριάδος είπε: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς» και έκανε να φανεί προς τα επάνω απ' το κεραμίδι φωτιά, διά της οποίας είχε ψηθεί αυτό. Όταν δε είπε: «Καὶ τοῦ Υἱοῦ», έρρευσε κάτω νερό, διά του οποίου ζυμώθηκε το χῶμα του κεραμιδιού. Και όταν πρόσθεσε: «Καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» έδειξε μέσα στη χούφτα του μόνο το χῶμα που απέμεινε. Ο Άγιος Σπυρίδων κοιμήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου του 348 μ.Χ. [...]

(Πηγές: Ορθόδοξος Συναξαριστής & Μέγας Συναξαριστής)

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. Ν. ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ ΜΑΡΚ/ΛΟΥ

Τρίτη 14 Δεκεμβρίου 2021, 5:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός.

Τετάρτη 15 Δεκεμβρίου 2021, 7:00 π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική

Θεία Λειτουργία.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / ΦΑΧ: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή ΙΑ' του Δουκά